

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 86

гр. Перник, 25.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. П.

Членове: КРИСТИАН Б. П.

Борислава П. Борисова-Здравкова

като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. П. Въззивно гражданско дело № 20231700500062 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 17 от ЗЗДН, във вр. чл. 258 – чл. 273 ГПК.

Образувано е по жалба от Г. П. М. чрез адв. В. П. против Решение № 1214 от 17.11.2022 г., постановено по гр.д. № 5537/2022 г. по описа на Районен съд-гр.П.. Същият е обжалвал решението изцяло, с което съдът е наложил МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА на С. С. В., ЕГН ***** с адрес гр. *-** и малолетното дете Р. Г. М., с адрес гр. *-** срещу Г. П. М., ЕГН *****, гр. П., ул. „Р. Димитров“ за осъществени от него актове на домашно насилие в периода от 24.09.2022 г. до 23.10.2022 г. като ЗАДЪЛЖАВА Г. П. М., да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на С. С. В. и Р. Г. М., вкл. чрез средства за отдалечена комуникация; ЗАБРАНЯВА на Г. П. М. да приближава С. С. В. и Р. Г. М., жилището находящо се в гр. *-**, както и всяко друго жилище, на което се установи, местоработата (ЦСОП - П.), детската градина на детето, както и местата за социални контакти и отдиш, на разстояние по-малко от 100 /сто/ метра за срок от девет месеца, считано от постановяване на решението и издаване на заповедта за защита, както и с което решение Г. М. е осъден на осн. чл. 5, ал. 4 ЗЗДН, да заплати в полза на държавата глоба в размер на 400 лева и направените по делото разноски.

В жалбата по подробни съображения се поддържа, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Счита, че молбата за защита по ЗЗДН е подадена до РС-гр.П. от С. В.-лично, а не и като законен представител на малолетното дете-Р. М.. В молба на С. В. срещу Г. М., с която е поискана издаване на заповед за защита, поради извършени спрямо нея актове на домашно насилие-целият период на съвместно съжителство и три месеца непрекъснато до подаване на молбата до съда. Посочени са две

дати: 15.09.2022 г. и 30.09.2022 г. В съдебното решение се посочват други дати: период от 24.09.2022 г. до 30.10.2022 г. В приложената към молбата декларация по чл. 9. ал. 3 от ЗЗДН, подписана от молителката също не се съдържат данни за конкретна дата и конкретен вид домашно насилие. Между страните не е воден съдебен процес и няма постановено съдебно решение, относно упражняването на родителски права, местоживеене на детето, режим на лични контакти и виждане с родителите, като постановеното решение от Районен съд-гр.П. нарушава родителските права на единия родител, а именно: баща-Г. М.. Първоинстанционният съд се е съобразил само с доказателствата на молителката, като изводите му за осъществено от ответника дом. насилие не съответстват на събраните по делото доказателства, както и на фактическата обстановка по делото. Св. показания пред РС неправилно са интерпретирани от съда като подкрепящи твърденията на молителката - св. показания се базират на разкази, а не преки впечатления. Не е разпитан свидетел на ответника, който в деня на съдебното заседание е бил пред съдебната зала. По делото не са приложени полицейски преписки, от които да е видно, че има домашно насилие. От всички събрани доказателства по делото не се доказва, че действията на жалбоподателя съставляват психическо насилие над молителката и детето на страните, нито принудително на нея и детето са ограничени личния живот, личната свобода и личните права. Иска се отмяна на решението и заповедта за защита като въззивният съд постанови друго, с което се отхвърли молбата за защита от дом. насилие. Алтернативно иска да се измени решението на РС-П., като се намали срока на мерките за защита от домашно насилие от девет месеца на три месеца и то само спрямо С. В.. Спрямо Малолетното дете Р. М. молбата да се остави без уважение, както и наложената глоба в размер на 400 лв., да се намали на 200 лв. С жалбата е направено доказателствено искане: да се изискат преписки във връзка с настоящият процес от ОДМВР-П.; да се допусне до разпит, в качеството на свидетел, на едно лице, за изясняване на изложеното в молбата и действията на ответника спрямо детето; да се приеме за доказателство по делото на медицински документ, представляващ амбулаторен лист № 223040032B42 от 31.10.2002 г. от д-р Р. К. психиатър, от което е видно, че жалбоподателя е психично здрав.

В срока по чл. 17, ал. 4 ЗЗДН въззиваемите страни – пострадалите лица С. С. В. и малолетното й дете Р. Г. М. не са подали отговор на жалбата.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че въззивната жалба е допустима и е съобразена с изискванията за редовност.

Въззивния съд намира, че док. искане на жалбоподателя за допускане до разпит на един свидетел, не е конкретизирано, тъй като не е посочено какви факти ще доказва с поискания свидетел, за да бъде преценено дали касае доказателства, които са относими по делото. В първоинстанционното производство жалбоподателят не е поискал допускане на свидетели и не е ангажирал такива, въпреки че му е предоставена такава възможност, което процесуално бездействие не може да се вмени като пропуск на съда по чл. 266, ал. 3 ГПК, тъй като гласните доказателства са извън тези, които се събират служебно от съда, което в още по-голяма степен важи за въззивния съд. Всичко това в съвкупност обоснова извода на

въззивния съд, че искането за допускане до разпит на един свидетел във въззивното производство следва да се остави без уважение.

Представения с въззивната жалба медицински документ - амбулаторен лист № 223040032B42 от 31.10.2002 г. от д-р Р. К. психиатър, съгласно чл. 9, ал. 4 ЗЗДН касае удостоверяване на факти относно психиатричното състояние на жалбоподателя и следва да бъде приет, в какъвто смисъл е искането на жалбоподателя.

В молбата за защита по ЗЗДН от С. С. В., подадена до РС-гр.П. е видно, че са подадени от нея две жалби в Първо РПУ до МВР за извършено домашно насилие и съгласно чл. 14, ал. 1 ЗЗДН следва да се изискат всички документи и водена преписка по повод настоящият процес, в какъвто смисъл е искането на жалбоподателя.

На осн. чл. 15, ал. 6 ЗЗДетето за съдебното заседание следва да се уведоми Дирекция „Социално подпомагане“ гр. П., Отдел „Закрила на детето“ като изпрати представител, който да изрази становище, а при невъзможност да предостави доклад.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК и чл. 17, ал. 5 ЗЗДН, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на определението.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на окончателен доклад на жалбата и отговора по смисъла на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

ПРИЕМА като доказателство по въззивното дело заверено копие от амбулаторен лист № 223040032B42 от 31.10.2002 г. от д-р Р. К. психиатър, представено с жалбата на Г. П. М..

ЗАДЪЛЖАВА началника на Първо РУ при ОД на МВР – П., при наличие на писмени доказателства за извършено домашно насилие от Г. П. М., ЕГН ***** спрямо С. С. В., ЕГН ***** и/или малолетното дете Р. Г. М., включително и за предприемане на мерки съгласно Закона за Министерството на вътрешните работи, незабавно да представи в съда заверени преписи от тях, както и всички документи и водена преписка по повод на сигнал, подаден срещу Г. П. М., ЕГН *****.

ДА СЕ УВЕДОМИ Дирекция „Социално подпомагане“ гр. П., Отдел „Закрила на детето“ за съдебното заседание да изпрати представител, а при невъзможност да предостави доклад, съгласно чл. 15, ал. 6 ЗЗДетето.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на жалбоподателя Г. П. М. за допускане разпит на един свидетел във въззивното производство.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 08.02.2023 г. от 10,35 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____